

**Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφεΐμ: Επιστολή προς την
ΔΙΣ για το μάθημα των Θρησκευτικών.**

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Θ Ε Ν

Έν Πειραιΐ τῇ 20ῃ Νοεμβρίου 2019

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς ἀπέστειλε πρὸς τὴν ΔΙΣ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν περὶ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀκτὴ Θεμιστοκλέους 190 185 39 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

**Email: impireos@hotmail.com Τηλ. Κέντρο 210 4514833 Fax 210
4518476**

Ἀριθμ. Πρωτ. 837 Έν Πειραιεΐ τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2019

Πρὸς Τὴν

Ἱεράν Σύνοδον

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ΑΘΗΝΑΙ.

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

**Εὐδρομον τό στάδιον τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστου-
γέννων!**

Ὡς διάδικος στήν μακροχρόνια δικαστική διαμάχη μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί μέ τὴν δικαίωση τεσσάρων ἀποφάσεων

της Όλομελείας του ΣτΕ 660/2018, 926/2018, 1749/2019 και 1750/2019 χρεωστώ να διευκρινίσω την νομική πραγματικότητα. Στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, Νόμος 4386/2016 νομοθετήθηκε «Ρυθμίσεις για την έρευνα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 83/11.5.2016 τ. Α'), όπου στο άρθρ. 55 «Ρύθμιση θεμάτων της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων» και στην παρ. 5 επικαιροποιήθηκαν τα ακόλουθα: «5. Στο άρθρο 16 του Ν. 1771/1988 (Α'171) προστίθεται νέα παράγραφος 4, ως ακολούθως: «4. Κατ' εξαίρεση, εφόσον στα δημόσια δημοτικά σχολεία των με αριθμό 25153/26.2.1957 (Β'86) και 78871/22.3.1962 (Β'125) κοινών υπουργικών αποφάσεων των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών δεν υπηρετεί δάσκαλος του Καθολικού δόγματος ή της Εβραϊκής θρησκείας και γλώσσας για την κάλυψη των αναγκών των μαθητών του Καθολικού δόγματος ή της Εβραϊκής θρησκείας και γλώσσας αντίστοιχα, μετά από σχετική εισήγηση των αρμοδίων Περιφερειακών Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, είναι δυνατή η πρόσληψη, ανά σχολικό έτος, εκπαιδευτικού εκτός των οικείων πινάκων αναπληρωτών εκπαιδευτικών για τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών του Καθολικού δόγματος και για τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών και γλώσσας της Εβραϊκής θρησκείας. Η επιλογή και πρόσληψη του εκπαιδευτικού γίνεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, ύστερα από πρόταση της Ιεράς Συνόδου της Καθολικής Ιεραρχίας Ελλάδος (Ι.Σ.Κ.Ι.Ε.) και του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου (Κ.Ι.Σ) αντίστοιχα». Τά άνωτέρω όμοιώς ισχύουν και για την Μουσουλμανική μειονότητα μέ τους Ν. 3379/1955, Ν. 1566/1985, Ν. 4186/2013, Ν. 4264/2014, Ν. 4351/2015».

Κατόπιν τών άνωτέρω τό ΣτΕ σέ τέσσερις αποφάσεις του εΐπε τό αύτονόητο, έπικαλούμενο και τίς διατάξεις του άρθρου 4,1 του Συντάγματος για την ισότητα τών Έλλήνων, ότι έφ' όσον ισχύει αυτό τό νομοθετικό πλαίσιο του καθορισμού από τίς θρησκευτικές τους ήγεσίες της ύλης και τών διδασκόντων για τό μάθημα τών Θρησκευτικών για Ρωμαιοκαθολικούς, Μουσουλμάνους και Έβραίους μαθητές, κατ' άναλογία πρέπει να ισχύει και για τους Όρθοδόξους, πού αντιμετωπίζονται ως άθρησκοι ένώ εΐναι Όρθόδοξοι πριν μπουν στην μαθησιακή διαδικασία, γεγονός πού παρασιωπάται τεχνηέντως από τους έπικριτές τών αποφάσεων και έπομένως αποδεικνύεται ότι όλοι αυτοί οί έπικριτές δέν έχουν αντιθρησκευτικό μένος γενικώς, αλλά μόνο άντορθόδοξο μένος. Συνεπώς αυτό εΐναι τό έπιδιωκόμενο, τό γκρέμισμα της Έλληνορθόδοξου

ιδιοπροσωπίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων καί τή μετατροπή τους σέ ἄθρησκη, ἄνευρη, ἄβουλη, πλαδαρή, συγκεχυμένη καί ὁμογενοποιημένη μάζα, εὐχρηστη γιά κάθε εἴδους καταδολίευση τῆς ἐλευθερίας της. Μικροί Ὁρθόδοξοι μαθητές χωρίς κριτική σκέψη καί ἱκανότητα καλοῦνται νά «κατηχηθοῦν» στά προτάγματα τῆς διαθρησκευτικῆς βουδιστικῆς ὀργάνωσης ΑΡΙΓΚΑΤΟΥ πού ταυτίζονται πλήρως μέ τά καταργηθέντα προγράμματα τῶν κ. Φίλη καί Γαβρόγλου, ὥστε ὁ προσωπικός Τρισυπόστατος Θεός τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ αἰμοσταγῆς Θεός τοῦ Ἰσλάμ Ἀλλάχ, καί ὁ Θεός τοῦ συγχρόνου Ἰουδαϊσμοῦ τοῦ Ταλμούδ καί τῆς Καμπαλά νά εἶναι ὁ ἴδιος καί ἐπομένως τό γκρέμισμα τῆς Ὁρθοδόξου ἰδιοπροσωπίας καί τοῦ Ὁρθοδόξου πολιτισμοῦ νά εἶναι ἀπόλυτα ἐπιτυχημένο.

Ἡ ἀνωτέρω νομική κρίσις πού συνάδει ἀπολύτως μέ τήν συνταγματική τάξη εἶναι παγία νομολογία πλέον ἀπό τῆς ὑπ' ἀριθμ. 115/2012 Ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων καί ἐπομένως ἡ ἀήθης κινδυνολογία ὅτι δῆθεν δι' αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων τό μάθημα μετατρέπεται σέ προαιρετικό στερεῖται οἰασδήτινος νομικῆς καί πραγματικῆς βάσεως, διότι στό σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο διά τούς ἀθέους, ἄλλοθρήσκους καί ἑτεροδόξους μαθητάς ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὑφίσταται ἡ ἔννομος δυνατότης ὄχι μόνο ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ συγκεκριμένου μαθήματος, ἀλλά διά τούς ἄλλοθρήσκους καί ἑτεροδόξους ὁμολογιακοῦ πρὸς τήν θρησκευτική τους παραδοχή μαθήματος, μέ ἐπιλεγόμενους ἀπό τίς θρησκευτικές τους ἡγεσίες καθηγητάς.

Τά καταργηθέντα προγράμματα σπουδῶν Φίλη-Γαβρόγλου ἀπό τὰς ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ πέραν τῶν ἀνωτέρω προσαπτομένων καταστρατηγοῦσαν τήν ἀρχή τῆς ἀφηγήσεως πού ὀδηγεῖ εἰς τήν σχέσιν τοῦ μαθητοῦ μέ τό διδασκόμενο γνωστικό ἀντικείμενο καί κατά ταῦτα δέν ὑφίστατο ἡ δυνατότης τοῦ Ὁρθοδόξου μαθητοῦ κατανοήσεως τῶν προτυπώσεων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῆς συνδέσεως μέ τήν Καινή Διαθήκη καί τήν ἱστορική θεολογική καί ὄντολογική σημασία τοῦ σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας καί ἐν ταύτῳ ὠραιοποιοῦσαν καί ἀπέκρυπταν τήν πραγματικότητα τῶν ψευδοθρησκευτῶν καί τῶν αἰρέσεων, ὥστε ὁ Ἑλληνας Ὁρθόδοξος μαθητής νά μή ἔχει, μόνος αὐτός, τά σχετικά πνευματικά ἀντισώματα ὥστε νά ἀντικρούη συνειδησιακῶς τίς ψευδεῖς καί κίβδηλες θεωρήσεις τῶν διδασκομένων θρησκευτῶν καί νά ὀδηγηῖται εἰς μίαν ὁμογενοποιημένην θρησκευτικήν σύγχυσι ὅτι ὅλες οἱ θρησκεῖες ἀποτελοῦν δρόμους πρὸς τό Θεῖο καί ἱερό καί ἐπομένως νά ὑλοποιῆται τό πρόταγμα

τῆς πανθησκείας, τό ὁποῖο δικαιολογοῦν ὡς δῆθεν ἀναγκαία συνθήκη συμβιώσεως εἰς τίς πολυπολιτισμικές κοινωνίες.

Εἰδικώτερα ἐνῶ ἀναφέρονται διά τό Ἰσλάμ τά 93 ὀνόματα τοῦ δῆθεν ἀγαθοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσλάμ δέν ἐξηγεῖται ὅτι τό Ἰσλάμ εἶναι ἐπιβίωσι τοῦ γνωστικισμοῦ καί ὅτι ἀποτελεῖ κακέκτυπη παραφθορά καί ἀντιγραφὴ τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, οὔτε ἀναφέρονται ἐκ τοῦ Κορανίου οἱ Σοῦρες, πού προβλέπουν τήν πολυγαμία (Οἱ γυναῖκες στ. 3), τήν ἀρπαγή μέ τή βία γυναικῶν (στ. 24), τήν ἀνωτερότητα τῶν ἀνδρῶν (στ. 34), τήν ἄρνησι τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ (στ. 157), τήν ἄρνησι τῆς ἁγίας Τριάδος (στ. 171), τήν ἄρνησι τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ (Τό στρωμένο τραπέζι στ. 17, 72, 73, 75), τήν προτροπή γιά σταύρωσι, ἀποκοπή χειρῶν καί ποδῶν καί ἐξορία τῶν ἀπίστων (στ. 33, Λάφυρα στ. 12, 17), τό μῖσος κατά Χριστιανῶν καί Ἑβραίων (στ. 51, Μετάνοια, στ. 29), τήν πολυγαμία του δῆθεν Προφήτη (Οἱ συνασπισμένες φυλές, στ. 37, 50, 51). Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν σύγχρονο Ἰουδαϊσμό, πού μετηλλάγη μέ τό Ταλμούδ καί τήν Καμπαλᾶ ἀρνούμενος τήν Πεντάτευχον καί τόν Προφητισμόν καί μέ τόν Ἰνδουϊσμό πού ἀποκρύπτεται ὅτι ἔχει στό εἰδωλολατρικό του πάνθεον 350.000.000 θεότητες, ἐκ τῶν ὁποίων προσωποποιοῦνται ὡς ζωόμορφες θεότητες, ὁ Θεός ἐλέφαντας Γκανόσα, ὁ Θεός πίθηκος Χανουμάν, ὁ Θεός ποντικός, ἡ Θεά Κάλι μέ τίς ἀνθρωποθυσίες, ὁ Θεός Σίβα μέ τίς 300.000 γυναῖκες καί ἄλλα τερατώδη μυθεύματα καί ἐμπνεύσεις δαιμονίων. Προβάλλεται ἡ αὐτοθέωσις τοῦ διαλογισμοῦ καί ἐξισοῦται ὁ Χριστιανισμός μέ τό πανθειϊστικόν ἰδεολόγημα Κομφουκιανισμοῦ καί Βουδισμοῦ, πού ἀρνοῦνται τήν ὕπαρξι προσωπικοῦ Θεοῦ καί δέχονται τόν πανθειϊσμόν καί ἀποτελοῦν θρησκευτικοφιλοσοφικά συστήματα. Τό μέγιστο ἔγκλημα τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων εἶναι ἡ ὠραιοποίησις τῶν ψευδῶν θρησκείων καί ἡ ἀπόκρυψις τῶν πραγματικῶν τους δογμάτων, ὥστε ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνας μαθητής νά μήν γνωρίζη τήν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων καί νά ὀδηγῆται εἰς συγκρητιστικήν σύγχυσι καί ὁμογενοποίησι τῶν θρησκευτικῶν ἐννοιῶν.

Αὐτό ἐπισημείωσαν πληρέστατα οἱ συγκεκριμένες ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ ἐπικαλούμενες καί τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 13,1 καί 16,2 τοῦ Συντάγματος καί ἐπομένως ἡ μόνη νόμιμος ἐνέργεια βάσει τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Συντάγματος εἶναι ἡ ἄμεσος ἀπόσυρσις τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων Φίλη-Γαβρόγλου καί ἡ ἐπαναφορά τῶν σχολικῶν βιβλίων πού ἴσχυαν μέχρι τό 2016 ἕως τῆς συγγραφῆς νέων πονημάτων πληρούντων τίς προβλέψεις τοῦ Συντάγματος.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

«Στήν απόφαση Παπαγεωργίου και άλλων κατά Έλλάδος, ή οποία δημοσιεύθηκε στο Στρασβοῦργο στις 31.10.2019, τὸ πρῶτο τμήμα τοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἔκρινε ἀντίθετη μέ τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τήν ὑποχρεωτική συνδιδασκαλία ἐνθέων καί ἀθέων. Ἐπιβεβαιώθηκε ἔτσι ή λογική τῶν ἀποφάσεων 1749-1750 τοῦ ΣτΕ γιά ἀποκλειστικά ὀρθόδοξο χαρακτήρα τοῦ μαθήματος.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων διευκρίνησε τὰ ἀκόλουθα:

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ πρώτου πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, οἱ γονεῖς πρωτίστως εἶναι ἀρμόδιοι γιά τήν ἐκπαίδευση καί διδασκαλία τῶν παιδιῶν τους. Οἱ γονεῖς μποροῦν νὰ ἀπαιτήσουν τὸ κράτος νὰ σέβεται τίς θρησκευτικές καί πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Ἡ διατήρηση μιᾶς δημοκρατικῆς κοινωνίας ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸ τοῦ πλουραλισμοῦ στήν ἐκπαίδευση. Αὐτὸ σημαίνει πρακτικά ὅτι ὅποια-δήποτε προσπάθεια συστέγασης ἑτεροτήτων, ὅπως εἶναι ή διαβόητη φρασεολογία τῶν ἀκυρωθέντων ἀπὸ τὸ ΣτΕ προγραμμάτων σπουδῶν, εἶναι παράνομη. Τὸ Κράτος, συνεχίζει τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο, ἀπαγορεύεται νὰ διεξάγει προπαγάνδα ἢ προσηλυτισμὸ, ἀδιαφορώντας γιά τίς πεποιθήσεις τῶν θρησκευτικῶν καί πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων. Ὅταν τὸ Δικαστήριο λέει μιᾶς γιά σεβασμὸ, δηλ. «respect», ἐννοοῦμε κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ ἀναγνωρίζω ἢ λαμβάνω ὑπ' ὄψιν. Αὐτὸς ὁ σεβασμὸς σὲ αὐτὲς τίς πεποιθήσεις συνεπάγεται καί θετικές ὑποχρεώσεις, διατηρώντας ὡστόσο εὐρεῖα διακριτική εὐχέρεια συμμόρφωσης μέ τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ Δικαστήριο τονίζει ὅτι ή σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει ἐπικουρικό χαρακτήρα καί τὰ συμβαλλόμενα Κράτη εἶναι πρωτογενῶς ἀρμόδια, γιά νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ δικαιώματα καί τίς ἐλευθερίες ποὺ ἐξασφαλίζονται στήν Σύμβαση. Ἄρα ὅλη ή παραφιλολογία περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐπιβολῆς ἐξ Εὐρώπης ἐνὸς οὐδετερόθρησκου μαθήματος, εἶναι ψευδής, γιὰτί, ὅπως τὸ ἴδιο τὸ δικαστήριο διαβεβαιώνει αὐτό, δὲν ἀνήκει στήν ἀρμοδιότητά του, ἀλλὰ στὰ Κράτη. Τὸ Δικαστήριο προσθέτει ὅτι τὰ Κράτη διὰ τῆς δημοκρατικῆς νομιμοποιήσεώς τους εἶναι καλύτερα καταρτισμένα ἀπὸ ἓνα Διεθνὲς Δικαστήριο νὰ κρίνουν τίς τοπικές ἀνάγκες καί συνθῆκες. Πρακτικά, ἐκεῖνο ποὺ τονίζει τὸ Δικαστήριο, εἶναι ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ὑποχρεωθοῦν οὔτε οἱ Ὀρθό-

δοξοι νὰ ὑποστοῦν προπαγάνδα ἀθεϊστική, οὔτε προπαγάνδα οὐδετεροθησκείας, οὔτε προπαγάνδα θρησκευολογισμοῦ, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ ἄθεοι νὰ ἐκπαιδευθοῦν στανικῶς στὴν Ὁρθοδοξία.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν ἀπαλλαγῶν ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ μὴ ἐξαναγκάζονται οἱ μαθητὲς νὰ βρεθοῦν σὲ κατάσταση σύγκρουσης μεταξὺ τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης ποὺ δίδεται ἀπὸ τὸ Σχολεῖο καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων τους, διότι αὐτὲς οἱ πεποιθήσεις εἶναι θέματα τῆς προσωπικῆς συνειδήσεως τοῦ κάθε ἐνός.

Ἡ ἐλευθερία ποὺ κατοχυρώνεται μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ σύμβαση συμπεριλαμβάνει καὶ τὸ ἀρνητικὸ μέρος τῆς δυνατότητας κάθε ἀτόμου νὰ μὴ ἐκδηλώνει τὴν θρησκευτικὴ πίστη του ἢ τὴν ἀπουσία ὁποιασδήποτε θρησκευτικῆς πίστεως.

Καταδικάζοντας τὴν Ἑλλάδα, τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τὴν ἔμμεση προσπάθεια τῆς προηγούμενης κυβερνήσεως καὶ τῶν θεολόγων συνοδοιπόρων της, νὰ ἐγκλωβίσουν τοὺς πάντες σὲ ἓνα ἐνιαῖο πρόγραμμα σπουδῶν ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἑτερότητα τοῦ ὀρθοδόξου μαθητοῦ ἐναντι τοῦ ἑτεροδόξου καὶ ἀθέου ἢ ἀγνωστικιστοῦ, γιὰ νὰ μὴ γίνονται δῆθεν διακρίσεις μαθητῶν. Αὐτὸ ἦταν τὸ κίβδηλο ἐπιχείρημα. Ἡ καθιέρωσι ἐπομένως ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον τοῦ δικαιώματος στὴν ἀπαλλαγὴ ὄχι μόνον δὲν προσβάλλει τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, ὅπως διαδίδεται, ἀλλὰ προστατεύει τὴν σοβαρότητα τοῦ μαθήματος καὶ τοῦ ὀρθοδόξου Θεολόγου ἀπὸ ἐκπτώσεις δῆθεν γιὰ λόγους δημοκρατίας. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον ἔδωσε ἓνα μάθημα ὅτι δημοκρατία καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα σημαίνουν διάκριση τῶν ἑτεροτήτων καὶ ὄχι ἀψυχολόγητη καὶ ἀντιπαιδαγωγικὴ ὁμογενοποίησή τους».

Ἐν κατακλείδι, θεωρῶ ὅτι διὰ τὴν εἰρημένην συγγραφὴν νέων πονημάτων, θὰ πρέπει νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ αὐτουργοὶ τῆς συνταγματικῆς ἐκτροπῆς, τὰ τοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου ΚΑΙΡΟΣ μέλη, τῶν ὁποίων οἱ παρεμβάσεις ὑπὲρ τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων ἀπερρίφθησαν, διότι ἄλλως θὰ φαλκιδευθῆ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐγχειρήματος.

† ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>